

# מציאת האשה פרק ששי כתובות סמ.

## עין משפט נר מצוה

ל א מיי פ"כ מהל'  
 אבות הלכה א סמג  
 לאון פ"א טו"ש א"ע  
 סמוק ק"ג סעף ה'  
 לח ב טו"ש א"ע ס'  
 ק"ג סעף ז'  
 לח ג מ"י שם הלכה ט  
 וטמ ש טו"ש ט  
 ס' ק"ג סעף ח'  
 מ ד מ"י שם הל' ו טור  
 ש"ע שם סעף ז'  
 מא ה מ"י שם טור ש"ע  
 שם סעף ג'  
 מב ו מ"י שם הלכה ה  
 טור ש"ע שם סעף ז' :

### תוספות ר"ד (המשך)

והשתא דאינהו קמה  
 אמרת ויתרה וקס"ד  
 דטעמא דר"י הוי דכיון  
 שוכנו הנכסים בירושה  
 דמי הירוש כדן הלוך  
 רין וכמו שאינה גובה  
 מן הלקוחות כן אינה  
 גובה מן הירושה ואם מתו  
 הבנים אין הבנות גובות  
 מירושתן וכשיו אחר  
 בעצמן אירושת את אחיהן  
 אין זו גובה על זו ומשה'  
 א"ל גדולה מו אמרו שאף  
 מן הלקוחות הוא גובה  
 וכ"ש מן הירושה ואהדר  
 ירוה ב"ר ש"ה דאיכא  
 ליה ב"ר פ"י שהניג  
 ביה ריח מן הנכסים  
 האלה לירש חצי' וטעמא  
 דפרנסת הוא כדאמר שאנו  
 אומרים דעתי של אב  
 ואינו שחתבוה בתו  
 והשתא דאית לה חילוקא  
 בכסיו אין רצונו שטול  
 פרנסתה שהיה יש לה  
 ואינה מנכה אבל לעולם  
 גובה מן הלקוחות בין  
 מירש האחים אם מתו:  
 א"ל רב יומר לר"א אלא  
 בעלמא דאיכא ריח ביה  
 ה"ל דלא יתיבין לה ע"ז  
 א"ל ריח ביה מהני נכסי  
 קאמינא. ופסקי רבואתא  
 ה"ל כ"ר"י משום דר"א  
 מרח' למילת' ובידושלמי  
 פסק הלכה כ"ר"ח: אמר  
 אמיר בת יורשת הוא  
 פ"י ע"ז שחוקו לה חכמים  
 ברתה יורשה תקנו לה  
 א"ל ר"א אילו בעי לסלוקי  
 בזווי ה"ל דלא מצי  
 לסלוקא [א"ל אין א'  
 בעין בחזא ארעא ארעא ה"ל  
 דלא מצי מסלקן א"ל  
 אין ור"א אמר בת ב"ח  
 הויא ואף אמיר הרה ביה  
 למיר כ"ר' אשי דבעלת  
 חוב היא ומצי לסלוקי  
 בין בזווי בין בחזא  
 ארעא וכך ה"ל. ובענין  
 והשתא דאמר בע"ח הויא  
 דאבא או דאחי פ"י האין  
 הטילו חכמים חוב זה  
 על היתומים כאילו לפרוע  
 חוב אביהם או לפרוע  
 חובם למינ' לבינונית  
 ושלא בשבועת חובותיה  
 ובשבעה פ"י א"ב בע"ח  
 דאבא לא גביא אלא  
 מביבורית ובשבעה דלא  
 אפשש צריי כדן הבא  
 לפרוע מנכסי יתומים  
 ואי בע"ח דאחי היא  
 גביא מביבורית ושלא  
 יבדוהו ת"ש דהרינא אביה  
 לברתיה דר"א (ס) מר  
 ב"ר"א זבורית ובשבעה  
 ש"מ בע"ח דאחי היא פ"י

תלך ליה רב רבני בני חמי. פירש ר"ח שאלות הרבה שאלו והיו  
 אגרות תפירות זו לזו וצין אומר תפירות כמד שאלה זו  
 ונקונטרס פי' צין השיעור וכן אמר בירושלמי בהנזקין תלי לי בני  
 שיעור: משום רווח בירא. יש להסתפק היכא דליכא עשר  
 צנות דליכא רווח צימא מהו:  
**ואישתיקן.** מנאן רגיל ר"ת  
 כשהיה יושב צדן  
 ואחד מצעלי דינין מגוס לחזרו ואומר  
 כך וכך תמחייב לי צדן רגיל היה ר"ת  
 לומר שקר אתה דובר כי לא יתחייב  
 שאם אין לו לדיין לומר כך מה היה  
 מוכיח דב מנימי מדאשתין אממר:  
**מעמלא דבית.** וא"ת היכי דמי  
 אי נשכירות שיצא מן

הצמים פשיטא שפורפת דהא מקרקעי  
 אינשו ואי נשכירות שגבו כבר הני  
 מטלטלי ממש הוו ויש לומר דמייירי  
 שהשכירו הצית לשנה ועמד זו השוכר  
 חזי שנה ואע"ג דכד נשכר תמחייב על מה  
 שעמד צבית גובה וצד חצי' מטלטלי  
 דשכירות אינה משתלמת אלא לנסוף:  
**ובשמתא** דהוי מאן דלא ימיא  
 ליה. וא"ת אע"פ  
 שא"ל יהא נרין הפרה כדאמרין צאלו  
 הן הגולין (מסע דף י"א: וס) נדוי על  
 תנאי נרין הפרה מנלן מהיודה דתמי  
 אם לא ביצאמוי אלין וגו' אף על פי  
 שקיים התנאי היו עלמתי' מנגולגין  
 צלרון וי"ל דה"מ דזכר שהמנודה  
 מסופק בשעת נדויו אם יתקיים  
 התנאי כי הסם דמאריה וגנני דצדי  
 שמים לא היה יכול לשומרו והוי כאלו  
 אין תנאי כלל אצל הכא שצדו לקיים  
 התנאי אין נרין הפרה. ר"ח:

ליה רב יומר לרב אשי אלא מעתה אשכחה מציאה בעלמא דאיכא  
 רווח ביה הכי נמי דלא יתיבין לה עישור נכסים אמר ליה אנא  
 רווח ביה מהני נכסי קאמינא אמר אמיר בת יורשת הוא אמר ליה רב  
 אשי לאמימר אילו בעי לסלוקא בזווי הכי נמי דלא מצי לסלוקא אמר ליה  
 אין אי בעי לסלוקא בחזא ארעא הכי נמי דלא מצי מסלק לה אמר ליה אין  
 רב אשי אמר בת בעלת חוב הויא ואף אמיר הדר ביה דאמר רב מניומי  
 בריה דרב ניחומי הוה קאמינא קמיה דאמימר ואתאי האי איתתא לקמיה  
 דהות קא בעיא עישור נכסים וחזיתה לדעתיה דאבי בעי לסלוקא בזווי הוי  
 מסלק לה דשמעי מאחי דהוו קאמרי לה אילו הוה לן זווי סליקנא בזווי  
 ואישתיק ולא אמר להו ולא מידי והשתא דאמרת בעלת חוב הויא דאבא  
 או דאחי למאי נפקא מינה למיגבא לבינונית שלא בשבעה וזיבורית  
 בשבעה מאי תא שמע דרבינא אגביה לברתיה דרב סמא בריה דרב  
 אשי הבינונית ושלא בשבעה מכריה דרב סמא בריה דרב אשי זבורית  
 בשבעה (ס) שלח ליה רב נחמיה בריה דרב יוסף לרבה בר רב הונא וזמא  
 מנהרדעא כי אתיא הא איתתא לקמך אגבה עישור נכסים אפילו  
 מאיצטרוכלא אמר רב אשי כי הוינן בי רב כהנא יהוה מגבינן אפילו  
 מעמלא דביתו שלח ליה רב ענן לרב הונא הונא חברין שלם כי אתיא הא  
 איתתא לקמך אגבה עישור נכסי הוה יתיב רב ששת קמיה אמר ליה זיל  
 אימא ליה ובשמתא יהא מאן דלא אמר ליה ענן ענן ממקרקעי או ממטלטלי  
 ומאן יתיב בי מרויחא ברישא אול רב ששת לקמיה דרב ענן אמר ליה מר  
 רבה ורב הונא רביה דרבה ושמותי שמית מאן דלא אמר ליה ואי לאו דשמית  
 ברישא קאמינא ענן ענן ממקרקעי או ממטלטלי ומאן יתיב בי מרויחא  
 ברישא אול רב ענן לקמיה דמר עוקבא א"ל חזי מר היכי שלח ליה רב הונא  
 ענן ענן ועוד מרויחא שלח לי (א) [לא ידענא] מאי ניהא א"ל אימא לי איזי

תלה ליה רב רבני בני חמי. פירש ר"ח שאלות הרבה שאלו והיו  
 אגרות תפירות זו לזו וצין אומר תפירות כמד שאלה זו  
 ונקונטרס פי' צין השיעור וכן אמר בירושלמי בהנזקין תלי לי בני  
 שיעור: משום רווח בירא. יש להסתפק היכא דליכא עשר  
 צנות דליכא רווח צימא מהו:  
**ואישתיקן.** מנאן רגיל ר"ת  
 כשהיה יושב צדן  
 ואחד מצעלי דינין מגוס לחזרו ואומר  
 כך וכך תמחייב לי צדן רגיל היה ר"ת  
 לומר שקר אתה דובר כי לא יתחייב  
 שאם אין לו לדיין לומר כך מה היה  
 מוכיח דב מנימי מדאשתין אממר:  
**מעמלא דבית.** וא"ת היכי דמי  
 אי נשכירות שיצא מן

הצמים פשיטא שפורפת דהא מקרקעי  
 אינשו ואי נשכירות שגבו כבר הני  
 מטלטלי ממש הוו ויש לומר דמייירי  
 שהשכירו הצית לשנה ועמד זו השוכר  
 חזי שנה ואע"ג דכד נשכר תמחייב על מה  
 שעמד צבית גובה וצד חצי' מטלטלי  
 דשכירות אינה משתלמת אלא לנסוף:  
**ובשמתא** דהוי מאן דלא ימיא  
 ליה. וא"ת אע"פ  
 שא"ל יהא נרין הפרה כדאמרין צאלו  
 הן הגולין (מסע דף י"א: וס) נדוי על  
 תנאי נרין הפרה מנלן מהיודה דתמי  
 אם לא ביצאמוי אלין וגו' אף על פי  
 שקיים התנאי היו עלמתי' מנגולגין  
 צלרון וי"ל דה"מ דזכר שהמנודה  
 מסופק בשעת נדויו אם יתקיים  
 התנאי כי הסם דמאריה וגנני דצדי  
 שמים לא היה יכול לשומרו והוי כאלו  
 אין תנאי כלל אצל הכא שצדו לקיים  
 התנאי אין נרין הפרה. ר"ח:

ליה רב יומר לרב אשי אלא מעתה אשכחה מציאה בעלמא דאיכא  
 רווח ביה הכי נמי דלא יתיבין לה עישור נכסים אמר ליה אנא  
 רווח ביה מהני נכסי קאמינא אמר אמיר בת יורשת הוא אמר ליה רב  
 אשי לאמימר אילו בעי לסלוקא בזווי הכי נמי דלא מצי לסלוקא אמר ליה  
 אין אי בעי לסלוקא בחזא ארעא הכי נמי דלא מצי מסלק לה אמר ליה אין  
 רב אשי אמר בת בעלת חוב הויא ואף אמיר הדר ביה דאמר רב מניומי  
 בריה דרב ניחומי הוה קאמינא קמיה דאמימר ואתאי האי איתתא לקמיה  
 דהות קא בעיא עישור נכסים וחזיתה לדעתיה דאבי בעי לסלוקא בזווי הוי  
 מסלק לה דשמעי מאחי דהוו קאמרי לה אילו הוה לן זווי סליקנא בזווי  
 ואישתיק ולא אמר להו ולא מידי והשתא דאמרת בעלת חוב הויא דאבא  
 או דאחי למאי נפקא מינה למיגבא לבינונית שלא בשבעה וזיבורית  
 בשבעה מאי תא שמע דרבינא אגביה לברתיה דרב סמא בריה דרב  
 אשי הבינונית ושלא בשבעה מכריה דרב סמא בריה דרב אשי זבורית  
 בשבעה (ס) שלח ליה רב נחמיה בריה דרב יוסף לרבה בר רב הונא וזמא  
 מנהרדעא כי אתיא הא איתתא לקמך אגבה עישור נכסים אפילו  
 מאיצטרוכלא אמר רב אשי כי הוינן בי רב כהנא יהוה מגבינן אפילו  
 מעמלא דביתו שלח ליה רב ענן לרב הונא הונא חברין שלם כי אתיא הא  
 איתתא לקמך אגבה עישור נכסי הוה יתיב רב ששת קמיה אמר ליה זיל  
 אימא ליה ובשמתא יהא מאן דלא אמר ליה ענן ענן ממקרקעי או ממטלטלי  
 ומאן יתיב בי מרויחא ברישא אול רב ששת לקמיה דרב ענן אמר ליה מר  
 רבה ורב הונא רביה דרבה ושמותי שמית מאן דלא אמר ליה ואי לאו דשמית  
 ברישא קאמינא ענן ענן ממקרקעי או ממטלטלי ומאן יתיב בי מרויחא  
 ברישא אול רב ענן לקמיה דמר עוקבא א"ל חזי מר היכי שלח ליה רב הונא  
 ענן ענן ועוד מרויחא שלח לי (א) [לא ידענא] מאי ניהא א"ל אימא לי איזי

מת ר"א והניח שני בניו וכת מר ורב סמא וחלקו נכסי אביהן וקודם הבת פרנסתה וכל  
 עכשיו לבנות מר ב"ר"א ומב"ר דר"ס בריה דר"א ואגביה ובינא מר בר רב אשי חצי העישור מבינונית ושלא בשבעה  
 דבע"ח ידידה הות ולא דאבאה ומב"ר דר"ס חצי העישור מזיבורית ובשבעה דלא אגבה ר"ס דהוה

(א) גיטין נה. (ב) ג"כ סו.  
 (ג) ר"ל (ד) (ה) [אחרי.  
 יע"ז].

### מוסף רש"י

וגטלה עישור נכסים.  
 שום משפט הצעות בעת  
 נגרות או משוין ליעול  
 עשור נכסי עשור נכסות  
 פרנסת מויתק, לנד מה  
 שניזנו מויתק עד אותה  
 שעה (ג'סו נא.). וכל  
 הספיקה שניה לגבות,  
 פרנסה, שלל נכס, עד  
 שמת הבן. ונפלה כל  
 הירושה לפני שתיק (סס).  
 שניה ויתרה. אצרה  
 עשור נכסי שלה ולא  
 אחינן מניב עשור נכסי  
 ברישא ושארי יתקו כזה,  
 דטעמא דקמיי עשור  
 נכסי כדי שמהא לית  
 פרנסת משוין והא לית  
 טפי (סס). אמר ר'  
 חגיגה. וכו מפני קדמה  
 זו אצרה זו, גדולה  
 מו אמר. אפילו  
 מר האל את הנכס,  
 מוציאין. מיד הלקוחות  
 עשור לפרנסה וע"פ  
 שלן מוציאין למוות  
 ממשעבד, ואת אמרת  
 שניה ויתרה. מפני שלל  
 הספיקה. ואלה שבעברו זה  
 אחרים שהא גדולה מו  
 אמרו שחפסי ועשוי ססן  
 נפניו תפסיד (סס).

### תוספות ר"ד

דנויתין מנכסי והלך  
 א"פ"ש שלל צוה האב על  
 נכסי מחייבין היתומים  
 לתת לן פרנסתן אבל  
 היכי שצוה האב שלא  
 יתפרנסו מנכסי הכל לפי  
 צוואתו ואין לנו לחייב  
 את היתומים. תל' ליה  
 רב ר' בני חזי האחים  
 שבעברו מהו פ"י שלח לו  
 אגרת שלומים וביני חזי  
 כתב לו האחים שפרנסת  
 ומברו נכסי אביהן מהו  
 פ"י יוכלין הבנות לטרוף  
 פרנסתן מאותן הלקוחות  
 או לא הוה יתיב ר"ח  
 קמיה דר' ואמר מכרו  
 קמבעי ליה או משכרו  
 עד זמן קצוב ולא נכנס  
 לגמרי א"ל מאי נפקא  
 לך מיניה בין מכרו בין  
 משכרו מוציאין לפרנסת  
 ואין מוציאין למוות  
 פ"י האחים שמכרו נכסים  
 אחר מות אביהן מוציאין  
 מן הלקוחות לפרנסת  
 הבנות משמשה שמת  
 אביהן חוב מוטל עליהן  
 לפרוע פרנסתן אלא כל  
 כמנייהו למכור נכסי  
 אביהן שנשתעברו ליהן  
 משעת מיתת אביהן  
 ואין מוציאין למוות  
 כדנתן אין מוציאין למוות  
 האשה והבנות מנכסים  
 משועבדים מפני ת"ע  
 שאין לה קצבה אלא  
 פרנסת הבת י"ל קצבה ע"ז  
 דמאי חוב כלל דעלמא  
 וטרין ממשעבדי. איתמר  
 מי שמת והניח ב' בנות  
 וכן וקדמה ראשונה שניה  
 ע"ז וכל הספיקה עולה  
 לגבות עד שמת הבן א"ר  
 שניה ויתרה פ"י אבדה  
 חלק פרנסתה כיון שגפלו

(ב) ז"ל ממר בריה דר"א צינות ושלל בשבעה מנכסי דרב סמא בריה דר"א זיבורית בשבעה וכו'.